

عنوان مقاله:

اثر یادگیری سازمانی در ایجاد سرمایه انسانی اداره آموزش و پرورش

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره، آموزش و پژوهش (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه رضانی - کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی

سیما سلیمانی خواجه نفس - کارشناسی ارشد رشته مدیریت آموزشی

مریم قندهاری - کارشناسی ارشد علوم تربیتی

خلاصه مقاله:

واژه "آموزش و یادگیری سازمانی" آمیخته از اصول مهم زندگی کاری هر سازمان است و از آنجا که مهمترین بعد این واژه پرورش و رشد مهارتها و تخصصهای کاری است، بدان جهت پایه ریزی و استمرار روند آموزش در سازمانهای امروز نقش بسزایی در تخصصی عمل کردن و در واقع پیشرو بودن آن سازمانها دارد. آموزش در واقع یکی از راههای اصولی و منطقی هدایت تلاشهای کارکنان در سازمان است و باعث بکارگیری استعدادهای نهفته، به کاراندازی قدرت تخیل و به وجود آمدن حس انعطاف پذیری فکری لازم در کارکنان خواهد شد. آموزش کارکنان سازمان در حقیقت یک برنامه ریزی بلند مدت برای بالا بردن توان و کاردانی نظام و رویارویی با نیازهای کنونی و آینده است. از اینرو باید همواره توجه داشت که برنامه های آموزشی کارکنان، جز در مواردی معین و محدود، با نتایج و آثار بلندمدت ارتباط دارد و سازمان و افراد آن را برای پذیرش مسئولیتهای دشوار و سنگین آینده آماده میکند. آموزش کارکنان باید بخشی بنیادی از کار سازمان باشد و تعهد و دلبستگی مدیریت سازمان را به خود جلب نماید. باور و حمایت مدیریت بلند پایه هر سازمانی از آموزش و اعتقاد به ضرورت و اهمیت آموزش، در اثر بخشی آن در پیشبرد برنامه های سازمانی بسیار مهم است. برای برنامه ریزی منابع انسانی سازمان، یک فراگرد پیوسته و چرخشی لازم است که از جایی و در زمانی معین داوطلبکار در سازمان را بر میگزیند، وی را برای کار در سازمان آشنا میکند، در جایی به شایستگی به کار میگمارد، رفتار کاری او را زیر نظر میگیرد، بر پایه معیارهای کنونی، آینده را میسنجد، وی را در گزینش کارراهه که بر پایه برتری های وی استوار است یاری می دهد، این فراگرد به گونه ای پیوسته و چرخشی از نو گردش خود را آغاز میکند

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1621496>

